

Życiorys

Leon Tochowicz urodził się 1897r. we wsi Igołomia jako syn Leona Tochowicza, kupca, oraz Doroty z domu Nawrockiej. W 1918 wstąpił jako ochotnik do Wojska Polskiego by wziąć udział w wojnie z bolszewikami. W 1920 roku podjął studia medyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim. Tytuł doktora nauk medycznych uzyskał w 1926 roku, po czym podjął pracę na Uniwersytecie jako asystent w I Klinice Chorób Wewnętrznych. Tytuł doktora habilitowanego w zakresie chorób wewnętrznych uzyskał 12 lipca 1938r.

Wziął udział w kampanii wrześniowej jako oficer-medyk. 6 listopada 1939 w ramach akcji Sonderaktion Krakau wraz z grupą innych profesorów i wykładowców UJ został aresztowany przez Niemców i wywieziony do obozu Sachsenhausen. Po zwolnieniu w 1940 powrócił do Krakowa i prowadził prywatną praktykę.

Po zakończeniu wojny Tochowicz kontynuował pracę naukową. Poszerzył ją o działalność organizacyjną, przejmując w 1947 roku jako świeżo nominowany profesor nadzwyczajny kierownictwo I Kliniki Chorób Wewnętrznych Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1956 roku uzyskał stopień profesora zwyczajnego. W latach 1954–1957 sprawował funkcję prorektora, a w latach 1957–1965 rektora Akademii Medycznej w Krakowie. W latach 1954–1961 był wiceprezesem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego.

Został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Orderem Sztandaru Pracy I klasy.

Leon Tochowicz zmarł w 1965 roku w Krakowie. Został pochowany w Alei Zasłużonych cmentarza Rakowickiego

Jego imieniem nazwano jedną z ulic w Krakowie, w dzielnicy Swoszowice.

Źródło informacji: pl.wikipedia.org